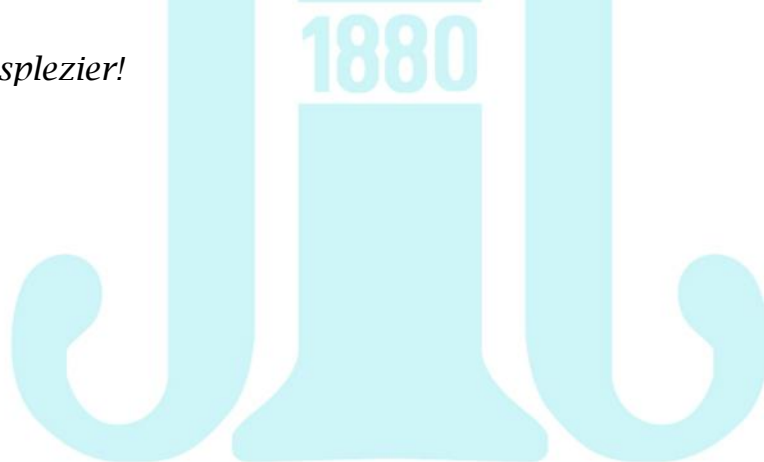

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KOEK EN EI

Toneelstuk voor kinderen van 5 tot 12 jaar

door

1880

Fons Cras & Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2816

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KOEK EN EI* op te voeren moet de naam van auteurs *FONS CRAS & ELLY COECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/08
ISBN 978-90-385- 08627

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Fons Cras & Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

JEF KOEK : levendige, grappige, praatgrage jonge man

MIEKE EI : ernstig, pienter, beetje angstig jong meisje

ARTHUR SLIMMERIX : komische, stijve, militaire ontdekkingsreiziger en koloniaal

PROF. KAMMENBEIR : bombastische, verstrooide uitvinder met zin voor humor

PROF. VACHKIRI : collega uitvinder, nuchter maar houdt ook van een grap

ARABELLA : onbestaande verleidelijke zus, gespeeld door Vachkiri zelf

DECOR

Laboratorium van een professor uitvinder. Bureau met schuiven, waarin schaar, licht karton en zaklamp opgeborgen zijn. Op de desk: telefoon, computer en toetsenbord, papieren... Aan een wand schrijfbord met krijt of uitwisbare stift. Schakelbord met allerlei lichtjes die kunnen flikkeren. Schabben met o.a. een wereldbol die kan verlicht worden en een hoofd met uitschuifbare nek. Op scheiding podium-voorpodium kant jardin een spiegeltegels als drempel van een onzichtbare deur. Op het voorpodium kant cour een bankje voor twee personen en daarboven een deurbel en een plaat met opschrift: 'Kasteel De Graaf'.

E E R S T E B E D R I J F

1e Tafereel : Jef – Mieke

(Jef en Mieke door zaal deur, kijken verwonderd rond, spelen in zaal en op voorpodium.)

JEF : Hé...! Hallo, kroket!... Kijk nu... Euh... Dag, mensen!... *(draait zich naar Mieke)* Mieke, ik denk dat wij... verkeerd...

MIEKE : Verkeerd?... Ola Paola!... *(ziet publiek zitten, terloops)* Daaag!???

JEF : Mieke, dat kan toch niet hier...

MIEKE : Wacht even!... *(vouwt plannetje open)* Hier, kijk!... Waar zijn we nu?

JEF : *(kijkt)* Heu... in de... op... op de grote markt van Antwerpen... bij Manneke Pis.

MIEKE : Ja, of in Brussel bij Brabo zeker, slimmeke! Allez, kijk eens goed! *(Jef kijkt)*
En...?

JEF : Je hebt gelijk. We zijn er.

MIEKE : Juist! We zijn op het punt waar we moeten zijn. Maar heu... Wààr zijn we?
Dat is de vraag.

JEF : Hewel, je zegt het zelf. Op het punt waar we... *(wijst met vinger op plan aan)*
Hier!... Hier zie!... *(toont het)* Zo simpel als... als...

MIEKE : Als... hewel?... Als wat?

JEF : Als euh... Zeg, Mieke, jij stelt altijd van die moeilijke vragen. Allez, wat stond er
in de brief?

MIEKE : Brief? Telegram wil je zeggen. TE-LE-GRAM! *(toont hem)*

JEF : Hallo, kroket! Is dat een... tele... kram?

MIEKE : Jef, je gaat me toch niet vertellen dat jij niet weet wat...

JEF : ‘Tuurlijk Mieke, ‘tuurlijk weet ik dat.

MIEKE : Ik luister.

JEF : Wel euh... dat is eenne... *(kijkt naar telegram)* papier!

MIEKE : Wat voor papier?

JEF : Krantenpa... *(kijkt naar Miekens reactie)* ... pier?...

MIEKE : Mijnheer Koek, je bent met glans gezakt.

JEF : (*onschuldig*) Ge-buisd?

MIEKE : Zeer juist!...

JEF : Ah zo!... Leg jij me dan eens uit, mevrouw Ei, wat voor de donder een telekram is?

MIEKE : Telegram, Jef! Té-lé-gggram!

JEF : Een telegggram ! Okee, ik luister nu!

MIEKE : Hewel euh... een telegram dat is... zoiets als een brief.

JEF : Zie je wel?

MIEKE : Ja, maar dan veel sneller en in enkele korte zinnestjes. Want per woord kost dat geld.

JEF : Aaah!... Oooh!... Waarom noem jij dat een tele... gggram? Dat is toch gewoon een sms'je.

MIEKE : Een sms'je op papier, kwiet. Van iemand die geen telefoon heeft zeker?

JEF : Misschien is zijn batterij plat. Of zijn herlaadkaart op. Zeg Mieke! Waarom stuurt die telegrammeneer eigenlijk geen sms'je? Jij hebt toch een gsm?!

MIEKE : Die telegrammeneer kent mijn nummer toch niet. Ik houd dat zo veel mogelijk geheim.

JEF : Geheim?... Hallo, kroket!... Ik ken jouw nummer helemaal van buiten. (*rammelt luid af*) Nul vier zesentachtig dertien...

MIEKE : Stop!...

JEF : Dubbele nul...

MIEKE : Hou je mond, dubbele nul! Mijn telefoonnummer is privé.

JEF : Mogen die kinderen hier...

MIEKE : Nee! Niemand mag dat weten.

JEF : Alleen ik?

MIEKE : Ja, jij... en al mijn vrienden natuurlijk... en de familie...

JEF : De familie?!... Dè familie Van Den Bossche...?

MIEKE : Van Den Bossche?

JEF : ... ven televisie?!... Hallo, kroket!

MIEKE : Luister nu! Ik lees wat er staat. Aan de bewoners van...

JEF : Zeg Mieke, waarom mogen die kinderen hier jouw gsm-nummer niet kennen?

MIEKE : Jèèf, ik lees het telegram voor.

JEF : Het zou toch leuk zijn als ze jou een berichtje sturen?

MIEKE : Ja?!... En als er nu eens een ‘stalker’ tussen zit, die mij niet meer gerust laat?

JEF : Een stalker?... Zo één die je altijd midden in de nacht opbelt?... Hallo, kroket!

MIEKE : Begrijp je 't nu? Zal ik dan eindelijk het telegram...

JEF : Maar die kinderen hier zien er helemaal geen stalkers uit hoor, Mieke. *(tot kinderen)* Zouden jullie Mieke midden in de nacht opbellen om haar bang te maken?... Nee hè?... *(reacties – tot één kind)* En jij? Jij ziet er nogal een sms'er uit. Nee...? Zie je wel, Mieke! Jij maakt je zorgen om niks hoor. Die kinderen hier...

MIEKE : *(streng)* Koek Jozef, hou op met kakelen en luister...

JEF : Kakelen? Ik?!... Jij bent in de war, Mieke. Jouw ouders kakelen en zij hebben een eitje gelegd. Want jij heet “Ei”. Niet ik! *(tot kinderen)* O ja! Da's waar ook. Weten jullie eigenlijk wie wij zijn? Wij hebben ons niet deftig voorgesteld. Dat is heel onbeleefd van ons, Mieke. Ik ben Jef Koek en dat is Mieke Ei. En samen...

MIEKE : *(imiteert op zaagtoon)* En samen zijn we Koek en Ei. *(tot kinderen)* Dat is zijn favoriete grapje. Hahaha!...

JEF : Okee Mieke, lees nu eindelijk voor wat er in die euh... in dat euh... wat daar in staat.

MIEKE : *(kijkt en leest)* Aan de bewoners van dit huis...

JEF : Dit huis hier?

MIEKE : Maar nee, pannenkoek!... Ons huis! Thuis!...

JEF : THUIS?!... Thuis (= tv reeks) van televisie?... Hallo, kroket!...

MIEKE : Ik geef het op. *(gooit telegram naar kind)* Ik word gek van jou.

JEF : Van mij? Ik ben ook een beetje gek van jou, Mieke!... *(ziet dat Mieke kwaad is)* Sorry hoor, Mieke. Ik ben een pannenkoek, ik weet het. Een dubbele pannenkoek. Een halfgebakken koekenbak. Zei mijn moeder ook altijd. *(Ziet dat Mieke niet reageert, naar kind met telegram)* Mieke luistert niet meer naar mij. Misschien luistert zij wel naar jou. Lees eens luid wat daar in dat telemesje staat!

KIND : *(leest)* Aan de bewoners van dit huis. Stop. Kom onmiddellijk naar kasteel De Graaf. Stop.

JEF : Naar het gravenkasteel?

MIEKE : Het gravenkasteel!... Dat is in Gent. En wij zijn hier in...

JEF : In Boom. B.O.O.M.! Boem! En ons Mieke luistert vroem. Haha...! (*Mieke keert zich af. Tot kind*) Jakkedoe, ons Mieke is mijn grapjes moe! Kom, lees maar verder!

KIND : (*leest*) Bel drie maal. Stop. Uitleg volgt. Tot weldra.

JEF : Stop. Is dat alles?

MIEKE : (*uit het hoofd*) Getekend Arabella van Schollendam.

JEF : Van Schollendam van Den Telegram! Met veel tamtam!... (*neemt telegram van kind over*) Bedankt hoor! (*Mieke reageert niet*) Hé, Mieke, ben je nog altijd kwaad?... Je kent mij toch. Ik hang graag de paljas uit. Maar da's niet kwaad bedoeld. Mieke, toe!... (*Mieke kijkt onbeweeglijk naar voordoe, angstig.*) Hé, Mieke, hoe sta je daar nu? MIE!...

MIEKE : Ik voel me helemaal niet goed worden, Jef. Ik word bang.

JEF : Bang? Bang! Niks bang! Geen muizenissen in uwe kop. Jef Koek geeft er wel ne patat op.

MIEKE : (*als in trance*) Hè?

JEF : Ne patat!... Allez, niet op uwe kop hé Mieke ! Op de bel, bedoel ik.

MIEKE : (*als een echo*) Bel?

JEF : Ja! Bel driemaal, staat er op die... die teledinges daar. Maar waar hangt die bel? (*zoekt*) Ziet er iemand een bel?... (*vangt reacties op*) Waar?... Daar?... Oh ja, nu zie ik het. (*op podium, kant cour*) En hierboven hangt een plaat: Kas... kast... Ik kan het niet goed lezen. (*tot kinderen*) Kunnen jullie dat lezen?... Jij?...

KIND : Kasteel De Graaf.

JEF : Hewel, da wilde ik juist zeggen, zie. Kasteel De Graaf. Mieke, ik weet waar we zijn. Mieke?... Waar ben je? (*Mieke angstig teruggetrokken tot bij de deur.*) Allez, Mieke, kom! Je hoeft niet bang te zijn. Uw Jefke is hier toch. En als het moet, zullen die stoere kinderen hier wel een handje toesteken. Nietwaar, kinderen?... (*reacties*) Zijn jullie bang?... Natuurlijk niet! Zie je wel!

MIEKE : Ik zou veel liever naar huis gaan, Jef. Het ziet er hier niet pluis uit.

JEF : Komaan, stekerbees!... Ik bel aan. Hallo, kroket!... (*Doet het.*)

(Metaalstem hoorbaar door luidspreker.)

2^e Tafereel : Stem Arthur – Mieke – Jef

STEM ARTHUR : Hallo!... Zeg me wie je bent en wat je hier komt doen.

JEF : Ik... ikke benne... Jef. *(kijkt zoekend rond)* Jef Koek!

MIEKE : *(met klein stemmetje)* En Mimi... Mieke Ei!

STEM ARTHUR : Jef Koek en Mieke Ei?!

JEF : Jaja, bij ons is alles Koek en Ei. Haha!...

STEM ARTHUR : En dan?

JEF : Hoe dan?

MIEKE : Wij hebben een telegram gekregen, meneer... meneer...

JEF : Meneer de luidspreker.

MIEKE : En daar staat in dat we driemaal moeten bellen.

JEF : Ja, driemaal! Het staat er maar één keer in, maar we moeten het drie keer doen.

STEM ARTHUR : Al goed! Wacht even! Ik controleer. Doei!

JEF : Ik geloof dat die doeimens een verstopte neus heeft, Mieke.

MIEKE : *(bang)* Is het wel een mens? Misschien...

STEM ARTHUR : Zijn jullie er nog, Koek en Ei?

JEF : Jaja, wij zijn nog altijd koek en ei... En we staan nog altijd bij de bel, meneer de mens. Doei!

STEM ARTHUR : Goed! Kom dan maar binnen!

JEF : Binnen? *(kijkt zoekend rond)* Maar wij kunnen niet binnen.

MIEKE : *(fluistert)* Jef, laat ons weggaan!

JEF : Meneer de stem, er is helemaal geen deur.

STEM ARTHUR : Toch wel! Maar aangezien de professor aan het werk is, moet ik jullie verzoeken even in de voortuin te wachten. Jullie mogen plaats nemen op het mediteerbankje van de professor. Wij komen jullie zo vlug mogelijk halen.
Doei!

JEF : Mediteerbankje?... Hallo, kroket! Wat is dat voor een beest?

(Mieke maakt aanstalten om te gaan zitten. Jef roept verschrikt:)

Nee! Niet doen!... Misschien is dat eenne... een soort... een foltertuing. In kasten vind je dat. Ik heb eens op televisie gezien hé...

MIEKE : Een mediteerbankje is geen pijnbank, kwistenbiebel. Dat is een heel gewoon bankje om op na te denken. Kan jij best gebruiken. Zit!...

JEF : Zeg, ik ben geen hondje.

MIEKE : Zit en hou je kwebbel. Ssst... Kijk es!

3e Tafereel : Professor Kammenbeir – stem Arthur

(Doek schuift open. Licht op podium. Spot op bankje uit. Professor Kammenbeir staat rug publiek, boek in de hand. Vervolledigt formules op bord, mompelt, veegt letters en getallen weg, gaat naar bureau, zit, leest en maakt notities.)

PROF. KAMMENBEIR : Verdraaid en verdorie, verdikke nog aan toe! Het klopt niet. Het klopt nog altijd niet. Het wil maar niet lukken. Ik moet even rusten. Een frisse wind door mijn geest laten waaien. Misschien brengt mijn mediteerbankje raad. Raad?... Raad!... Maar dat is het! Ik kan raad vragen aan een collega. Ik bel professor Vachkiri. *(neemt telefoon, vorm nummer, mompelend)* Zeven negen... zeven twee... nul... mmm... Hallo, collega Vachkiri! Hier collega Kammenbeir! Albert Kammenbeir! Hoe maakt u het?... Met mij? Goed, goed! Wat zeg ik? Zeer goed! Uitstekend goed gaat het! Maar... ik heb een probleem. Een problematisch probleem heb ik. U weet dat mijn laatste uitvinding een succes was? Een groot succes! Wat zeg ik? Een mega maximaal succes was het!... Dank u, dank u, collega!... Maar er is iets anders waarover ik u wou raadplegen. Ik heb namelijk een probleem. Een problematisch probleem. Dat wist u al?... Mag ik u vragen hoe u dat... Oh, ik heb u zelf... Ik dacht even dat mijn nieuwe uitvinding al uitgelekt was. Dat

zou erg zijn. Wat zeg ik? Erger dan erg! Een catastrofale catastrofe zou het zijn!... U wil ik het wel vertellen hoor. Als het maar onder collega's blijft, begrijpt u? Ik kan er niet meer van eten of slapen. En het wil maar niet lukken... Wat zegt u? Heb ik het nog niet...? Oh, juist ja! Ik dacht dat ik het net uitgelegd had. Neem me niet kwalijk, professor Vachkiri. Ik probeer... ik wil zo graag... een 'poets' bakken... Jaja, u hoort het goed. Een poets. Een echte, onvervalste poets... Ik breek er mijn hoofd over, collega. Hoe bak je een poets?... Niemand weet het. Ik wil beslist de juiste formule achterhalen. Het zou een weldaad zijn voor de mensheid. Een weldadige weldaad zou het zijn. Maar het is me tot nu toe niet gelukt. Ik krijg de formule niet voor mekaar... Professor Vachkiri, daar zou ik blij om zijn. Wat zeg ik? Bijzonder blij! Heuglijk verheugd zou ik zijn... Dat is dan afgesproken... Ja, tot weldra!... *(haakt in. Voor zichzelf)* Okidoki Vachkiri! Heb ik prachtig geregeld. Een uitvinding uitvinden samen met een fijne collega! Wat zeg ik? Een formidabel fijne, collegiale collega is dat. Ik heb er zowaar dorst van gekregen. *(drukt op binnenhuistelefoon)* Hallo, Arthur!

STEM ARTHUR : Arthur luistert, professor korporaal!

PROF. KAMMENBEIR : Arthur, zet een sterk hoofd koffie! Professor Kammenbeir komt zo naar de keuken.

STEM ARTHUR : Bedoelt u en kop sterke koffie, professor?

PROF. KAMMENBEIR : Jaja! Dat is wat ik zei, Arthur.

STEM ARTHUR : Komt dadelijk klaar voor mekaar, professor. Maar, er wacht bezoek voor u.

PROF. KAMMENBEIR : Jaja, ik verwacht bezoek. Maar nog niet onmiddellijk hoor, Arthur. Later, later! Ik kom er aan. *(zet toestel af)* Straks komt collega Vachkiri. Zij kan mij beslist helpen. Ik heb een sterk hoofd koffie wel verdiend. Ik voel me heel wat beter nu. Wat zeg ik? Allerbest voel ik me. *(tevreden mompelend af)* Beter dan best!

(Licht op podium uit. Spot op bankje aan.)

4e Tafereel : Mieke – Jef – Stem Arthur

MIEKE : Amai, het duurt lang voor men ons komt halen, hè Jefke?

JEF : Ach Mieke, ben je nog altijd zo zenuwachtig! We zitten hier toch goed. Hoog en droog zou de paalzitter zeggen.

MIEKE : Droog in ieder geval. Mijn tong plakt aan mijn verhemelte van dorst.

JEF : Van dorst? (*plagend*) Ook een beetje van schrik, hè Mieke?

MIEKE : Dat is toch normaal zeker? Eerst komt er een geheimzinnig telegram. Dan komen we hier bij een geheimzinnig kasteel. En we horen een... een... geheimzinnige stem.

JEF : Maar Mieke! Aan die stem is niks geheimzinnig aan. Een doodgewone mannenstem met een snotvalling. Daar moet je toch geen schrik van hebben.

STEM ARTHUR : (*plots door luidspreker*) Hallo!

JEF : Ha!... Ho!... Haha hallo... kroko... kroket!...

MIEKE : (*plagend*) Maar Jefke! (*imiteert luid fluisterend*) Een doodgewone mannenstem! Daar moet je toch geen schrik van hebben.

JEF : Neenee! Natuurlijk niet. Maar hij deed mij schrikken. Zo plots!... Allez, zo ineens!...

STEM ARTHUR : Kroko Kroket?... Zei u... Kroket?

JEF : Jawel, stem euh... sprui... spreker!

STEM ARTHUR : Meneer Kroket, wie bent u nu weer? En waar zijn die andere twee bezoekers naartoe?

JEF : Twee?... Andere?...

MIEKE : Jef zei dat zomaar, meneer de stem. Dat is een uitdrukking. Hallo kroket, zei hij. Maar wij zijn nog altijd Koek en Ei.

STEM ARTHUR : Er is dus geen indringer bij?

JEF : Nei nei!... We zijn nog altijd met zijn twee.

STEM ARTHUR : Goed! Over enkele ogenblikken zie je mij. Tot weldra!

MIEKE : Weldra?... Ola Paola!... Nu gaat het gebeuren ja!

JEF : Haha! Ook een goeie... Wij kunnen nogal rijmen, hè Mieke! Rijmen en dichten zonder ons...

MIEKE : Jef! De kinderen!...

JEF : Rijmen en dichten!... Weet je wat, Mieke?! Ik zal een liedje zingen. Dat ontspant een beetje.

MIEKE : Een liedje?!... Nu?!

JEF : Waarom niet?

MIEKE : Maar die meneer komt zo dadelijk.

JEF : Die met zijn snotvalling? Laat hem maar komen! Ik doe het, Mieke. Speciaal voor jou. En voor al die kinderen hier.*(zingt en danst)*

Sur le pont d'Avignon

on y danse, on y danse.

Sur le pont...

MIEKE : Zèg, Jef! Dat is een liedje van op school. Ken jij niks anders?

JEF : Iets anders? Hallo, kroket! Ik heb een heel repertoire. Wat wil je horen?

MIEKE : Iets uit "Tien om te zien" (tv hitparade) of zo?

JEF : Natuurlijk!... *(denkt, zingt)*

Wie heb ik aan de lijn, hallo, hallo?

Waar ben je dan? Waarom verlang ik zo

Om dicht bij jou te zijn, hallo, hallo? Mijn tele-Romeo!

STEM ARTHUR : Hallo, hallo!... Is daar een Romeo? Die man is niet uitgenodigd. Is er een binnendringende indringer op het balkon?

JEF : Neenee, luisterstem. Het is niet de Romeo met zijn Julia. Het was maar een liedje.

STEM ARTHUR : Een liedje?! Is er dan een zanger bij u, meneer Ei?

MIEKE : Koek, meneer! Jef Koek! Ik ben Ei. Mieke Ei.

JEF : En Jef Koek is de zanger, haha! Ikke dus. Niet Helmut Lotti!

STEM ARTHUR : Dan is het goed.

JEF : *(trots)* Hij vindt mij goed. Mieke. Ik ben de beste zanger van...

STEM ARTHUR : Maak jullie klaar! Ik kom jullie weldra halen.

JEF : Weldra?!... Nog altijd 'weldra'? Dat heeft hij minuten geleden ook al gezegd.

MIEKE : Stil, Jef!... *(fluistert)* Die euh... man... luistert mee. Hij hoort alles wat wij zeggen.

JEF : Ja, straf hè Mieke! Dat is zeker een spion. Spannend, zeg! Hallo, kroket!

MIEKE : Ik ben echt bang, Jef. Wat gaan we hier allemaal meemaken?

JEF : We zullen wel zien, zei de blinde. We zullen het horen, zei de dove. We gaan er naartoe, zei de kreupele. Ja, we zullen...

MIEKE : Jef, hou daarmee op! Je maakt mij nog zenuwachtiger dan ik al ben.

(Licht podium aan. Spot bank uit.)

5^e Tafereel : Arthur – Mieke – Jef

(Arthur Slimmerix, gekleed in safarikostuum, legerlaarzen en tropenhelm, damesshort over korte broek, stofdoek in linkerhand en tegen rechterschouder een keurborstel, gedragen als een geweer. Zware bril, dikke snor.)

ARTHUR : *(Naar voor, maakt sprongetje over spiegeltegel en groet publiek met militaire pas.)* Gegroet! *(trapt op eigen teen)* Ai! Aai!... Juist op mijn klein eksteroogteentje!... *(groet opnieuw)* Ik ben Arthur Slimmerix, oud-koloniaal en gewezen ontdekkingsreiziger. Nu poetsvrouw, kokkin, klerk en meid voor alle werk. Zo! Weten jullie meteen wie ik ben. Ik ben in dienst van professor Kammenbeir. Een geheimzinnig man! Geleerde kop en uitvinder. En... *(geheimzinnig)* ssst!... Hij werkt aan een nieuwe uitvinding, hier in de kelder achter mij, zijn laboratorium. Ssst!... *(luid fluisterend)* Zeg, daar op dat bankje... is dat... Koek en Ei? *(reacties)* Ja?!... Ik moet hen komen halen van de Kammenbeir. Wat hij van plan is, weet ik niet. Hij doet er heel geheimzinnig over. Maar, ik ben een voorzichtig man! Altijd waakzaam! Dus ga ik eerst controleren of ze geen verborgen wapens bij zich hebben. Je weet maar nooit! *(Met borstel in aanslag naar duo toe, maakt bokkensprongetje.)* Niet bewegen of ik...! Gelaat naar de muur! *(tot Mieke)* Hou even vast! *(geeft borstel en stofdoek)* Eerst meneer controleren! *(Tast Jef kittelend af. Jef geeft geen krimp.)* Goed zo! Nu mevrouw!... *(Geeft stofdoek en veger aan Jef en kittelt Mieke.)*

MIEKE : Nééé... hààà... hiehie...!

(Jef geeft veger en doek aan kind op de eerste rij, gaat achter Arthur, kittelt hem.)

ARTHUR : Nee, niet doen!... Hààà! Hou op! Ik kan daar niet tegen. Hiehiehie!... Hooo!... Ik kan niet meer. Ik lach me te pletter. Stop!...

JEF : *(stopt)* Plezant hè, meneer Slimmendinges!